

Regulamin

REGULAMIN ZAROBKOWEGO PRZEWOZU OSÓB I RZECZY W KRAJOWYM TRANSPORCIE

KROSNO 01-01-2006

Rozdział I

Podstawa prawna, przedmiot oraz zakres stosowania Regulaminu

§ 1

1. Niniejszy regulamin ustala się na podstawie upoważnienia z art. 4 ustawy z dnia 15 listopada 1984r. Prawo Przewozowe (Dz.U. z 1995r. Nr 119, poz.575).
2. Regulamin określa warunki obsługi podróżnych, odprawy oraz przewozu osób i rzeczy, wykonywanego taborem autobusowym przez PKS w Krośnie S.A. mające status przewoźnika uprawnionego do prowadzenia tego rodzaju działalności. Regulamin ten obowiązuje od 1.01.2006r.
3. Regulamin stosuje się do zarobkowego przewozu osób i rzeczy w zakresie obejmującym:
 1. regularną, krajową komunikację publiczną,
 2. grupowe przewozy osób w komunikacji publicznej i zamkniętej,
 3. przewozu międzynarodowe jeżeli umowa międzynarodowa nie stanowi inaczej
4. Przyjęte w niniejszym opracowaniu uregulowania stosuje się w ścisłym powiązaniu z przepisami ustawy – Prawo Przewozowe wraz z wydawanymi do niej aktami normatywnymi oraz kodeksu cywilnego.

§ 2

Użyte w regulaminie określenia oznaczają:

1. **przewóz zarobkowy** – działalność gospodarczą polegającą na wykonywanym odpłatnie na podstawie umowy o przewozie osób oraz ich rzeczy w regularnej komunikacji publicznej i w przewozach grupowych,
2. **komunikacja regularna** – przewozy zarobkowe wykonywane po drogach publicznych według skorygowanego i podanego do wiadomości publicznej rozkładu jazdy autobusów, odbywające się na podstawie indywidualnych umów przewozu zawieranych bezpośrednio między przewoźnikiem a podróżnymi,
3. **przewozy grupowe** – przewozy wykonywane w czasie i na warunkach uzgodnionych w umowie zawartej między przewoźnikiem a organizatorem przewozu grupowego,
4. **punkt odprawy** – przystanek autobusowy, dworzec lub przystanek dworcowy będący miejscem rozpoczęcia lub zakończenia przewozu,
5. **kurs autobusowy** – połączenie między dwoma krańcowymi punktami odprawy na określonej trasie przewozu w komunikacji regularnej w jednym kierunku,
6. **autobus** – pojazd samochodowy skonstruowany z przeznaczeniem do przewozu nie mniej niż 9 osób na miejscach dla pasażerów,

Rozdział II

Przepisy ogólne

§ 3

1. Przewoźnik osób w regularnej komunikacji publicznej jest zobowiązany do przewozu osób i rzeczy w zakresie wynikającym z podanego do publicznej wiadomości rozkładu jazdy autobusów oraz sposobu i warunków zawierania umowy przewozu.
2. Zawarcie umowy przewozu w regularnej, publicznej komunikacji autobusowej wymaga spełnienia przez podróżnego warunku nabycia biletu na przejazd / przewóz bagażu/ albo udokumentowania przysługujących mu uprawnień do przejazdu bezpłatnego lub ulgowego – przed rozpoczęciem przewozu.
3. Przewóz uważa się za rozpoczęty z chwilą, gdy autobus w którym znajduje się pasażer ruszy z miejsca odjazdu.

§ 4

Przewoźnik może zawierać umowy grupowego przewozu osób w komunikacji zamkniętej na zasadzie najmu autobusu / przewozy wycieczkowe, turystyczne,

okolicznościowe, pracownicze, szkolne itp./.

§ 5

1. Sposób ustalania i wysokość opłat za przewóz osób i rzeczy w regularnej komunikacji publicznej oraz zakres i warunki realizacji uprawnień do przejazdów ulgowych i bezpłatnych, określa stosowana przez przewoźnika taryfa.
2. Przewoźnik podaje do wiadomości publicznej aktualne tabele opłat taryfowych.

§ 6

1. Przewoźnik jest zwolniony od przewozu, jeżeli:
 1. zachodzą uniemożliwiające przewóz okoliczności, których przewoźnik nie mógł uniknąć ani zapobiec ich skutkom,
 2. klient nie zastosował się do przepisów przewozowych,
 3. ze względu na rodzaj przewozu nie ma możliwości jego wykonania przy użyciu posiadanych środków transportowych,
 4. w innych przypadkach przewidzianych w niniejszym regulaminie.

§ 7

1. Przewoźnik ponosi wobec podróżnego pełne skutki odszkodowawcze w razie przedwczesnego odjazdu autobusu, natomiast za szkodę powstałą wskutek

opóźnionego przyjazdu lub odwołania kursu przewidzianego w rozkładzie jazdy odpowiada tylko wówczas, gdy wynika ona z winy umyślnej lub rażącego niedbalstwa jego pracownika.

2. Za rzeczy i zwierzęta, które podróżny przewozi ze sobą pod własnym nadzorem przewoźnik ponosi odpowiedzialność, jeżeli szkoda powstała z jego winy.
3. Przewoźnik odpowiada za rzeczy podróżnego umieszczone podczas przewozu w schowku bagażowym autobusu jak za przesyłkę, ponosząc skutki ich utraty, ubytku lub uszkodzenia do kwoty **1 000 zł**.
4. W przypadku gdy wartość rzeczy podróżnego umieszczonych w schowku bagażowym przekracza **1 000 zł** podróżny winien ten fakt zgłosić kierowcy autobusu, który wyda stosowne poświadczenie odbioru będące później podstawą wydania rzeczy.
5. Powstanie szkody, na którą podróżny został narażony podczas przewozu, powinno być zgłoszone niezwłocznie po jej ujawnieniu i wymaga potwierdzenia przez obsługę autobusu.
6. Zakres i wysokość odszkodowania należnego podróżnemu poszkodowanemu z winy przewoźnika ustala się na zasadach określonych odnośnymi przepisami ustawy Prawo Przewozowe i Kodeksu Cywilnego.

§ 8

Podróżny odpowiada za zawinione przez siebie, względnie przez osobę pozostającą pod jego bezpośrednią opieką, uszkodzenie lub zanieczyszczenie autobusu albo innych urządzeń przewoźnika i obowiązany jest zapłacić odszkodowanie z tego tytułu w wysokości rzeczywistych kosztów wyrządzonej szkody.

Rozdział III

Przewóz osób w komunikacji regularnej

§ 9

1. Przewoźnik może ustalić, że z pewnych kursów autobusowych mogą korzystać w pierwszej kolejności określone podróżni np. posiadacze biletów miesięcznych ogólnodostępnych i szkolnych.
2. Ograniczenie powszechności dostępu do niektórych kursów w komunikacji regularnej podaje w rozkładzie jazdy oraz na dworcach i przystankowych tablicach z godzinami odjazdów autobusów.

§ 10

1. Podróżny obowiązany jest posiadać ważny bilet lub dokument uprawniający do przejazdu i okazywać go na żądanie obsługi autobusu i organów kontroli. Bilet stanowi dowód zwarcia umowy przewozu i nabycia uprawnienia do określonego w nim przejazdu. Przewoźnik, który wydał bilet obowiązany jest do świadczenia przewozu zgodnie z treścią biletu na rzecz jego nabywcy.
2. W bilecie na przejazd określa się wysokość należności oraz dane niezbędne do ustalenia zakresu uprawnień podróżnego, a w bilecie miesięcznym, także nr dowodu tożsamości jego posiadacza.
3. Bilet wolno odstąpić innej osobie tylko wtedy, gdy nie jest imienny, a przejazd nie został rozpoczęty.
4. Bilet uprawnia do przejazdu określonym kursem autobusowym i nie daje prawa do przerwy w podróży na przystankach pośrednich na trasie przewozu. Przy przejazdach z przesiadaniem podróżny winien nabyć na każdy kurs oddzielny bilet.
5. Bilety miesięczne bez wyznaczonych godzin przejazdu uprawniają ich posiadaczy do pierwszeństwa przy zajmowaniu wolnych miejsc w autobusie tylko przed osobami nie posiadającymi żadnego dokumentu uprawniającego do przejazdu z wyłączeniem komunikacji BIS BUS.
6. W razie utraty biletu podróżny traci prawo do dalszego przejazdu i winien wykupić bilet ponownie. Wtórników biletów utraconych / dot. to również imiennych biletów uprawniających do przejazdów wielokrotnych / nie wydaje się.

§ 11

1. Podróżny obowiązany jest nabyć bilet na przejazd przed rozpoczęciem przewozu w kasie biletowej na dworcu autobusowym, a w razie braku takiej możliwości u kierowcy autobusu pod warunkiem, że są w nim jeszcze wolne miejsca.
2. Osoba uprawniona do przejazdu ulgowego, zobowiązana jest okazać przy zakupie biletu w kasie biletowej lub u kierowcy – konduktora, dokument uprawniający do tejże ulgi.
3. Dokumenty uprawniające do przejazdu ulgowego muszą odpowiadać wszystkim warunkom ustalonym w przepisach szczególnych o danej uldze.
4. Ulgę stosuje się tylko przy nabyciu biletu. Po dokonaniu przewozu nie uwzględnia się żądań o zastosowanie ulgi w drodze zwrotu części należności wpłaconej za bilet.
5. Dwoch i więcej ulg nie stosuje się równocześnie od opłat za ten sam przewóz.
6. Sprzedaży i przedsprzedaży biletów dokonuje się zasadniczo wg kolejności zgłoszenia się podróżnych. Inwalidzi o widocznym kalectwie, kobiety ciężarne, osoby z małymi dziećmi na ręku oraz inne osoby uprawnione na mocy odrębnych przepisów, mogą nabyć bilet poza kolejnością.
7. Posłowie na Sejm i Senatorowie RP, osoby korzystające z okresowych biletów służbowych oraz okaziciele dokumentów uprawniających do bezpłatnego przejazdu, powinni przed zamierzoną podróżą dokonać w kasie biletowej rezerwacji miejsca na przejazd autobusem. Prawo zamówienia miejsca w tych przypadkach przysługuje poza kolejnością.
8. Najpóźniej na 5 minut przed odjazdem autobusu kasa biletowa może odmówić sprzedaży biletu.
9. Płacąc za przejazd podróżny zobowiązany jest żądać wydania biletu oraz sprawdzić czy jest on właściwy.

§ 12

1. Podróżny, który posiada bilet na przejazd ma prawo:
 1. przejazdu w zakresie na jaki opiewa bilet i w określonym autobusie,
 2. przewiezienia ze sobą bezpłatnie:
 - a. jednego dziecka w wieku do lat 4 / na podstawie dokumentu stwierdzającego wiek dziecka /, jeżeli nie żąda się dla niego osobnego miejsca,
 - b. rzeczy zaliczonych do bagażu ręcznego.
 - c. małych zwierząt /oprócz psa / i ptaków.
 - d. składanego wózka inwalidzkiego, jeśli jest inwalidą poruszającym się przy jego pomocy.
 3. przewiezienia za opłatą przewidzianą w taryfie, na podstawie biletu bagażowego:
 - a. rzeczy zabranych do wnętrza autobusu, których ilość, waga i wymia- ry nie pozwalają zaliczyć tych rzeczy do bagażu ręcznego oraz psa.
 - b. rzeczy umieszczonych w osobnym schowku bagażowym autobusu.
2. Podróżny obowiązany jest zachować bilet na przejazd i na przewóz bagażu do czasu zakończenia podróży oraz dbać o to, aby wsiąść do właściwego autobusu i wysiąść z niego na właściwym przystanku.

§ 13

1. Miejsce zatrzymania się autobusów na trasach ich kursowania wskazują oznaczone odpowiednimi tablicami przystanki autobusowe.
2. Nazwy przystanków autobusowych ze wskazaniem zatrzymujących się na nich autobusów, podaje się do wiadomości publicznej w rozkładzie jazdy.
3. Do obowiązków kierowców należy zatrzymanie autobusów na przystankach przewidzianych w rozkładzie jazdy.
4. Kierowca obowiązany jest wstrzymać odjazd autobusu ruszającego z przystanku w celu zabrania spóźnionego podróżnego sygnalizującego zamiar skorzystania z przejazdu tym autobusem.
5. Osobę, która doznała w drodze nagłej niedyspozycji lub ataku choroby, kierowca autobusu ma obowiązek dowieźć bezpośrednio do najbliższego punktu pomocy medycznej.

§ 14

1. Przy wsiadaniu do autobusu i wysiadaniu z niego oraz podczas przewozu, podróżny obowiązany jest stosować się do przepisów porządkowych ogłoszonych przez

- przewoźnika oraz do wskazówek kierowcy, który odpowiada za zapewnienie właściwych i bezpiecznych warunków przewozu osób i rzeczy.
2. Podróżny może zająć w autobusie jedno miejsce dla siebie oraz po jednym miejscu dla każdej jadącej z nim osoby, której bilet może okazać.
 3. Numery miejsc widniejące na biletach nabytych w kasie obowiązują tylko w autobusach pośpiesznych, w kursach zwykłych o miejscu zajęтым w autobusie decyduje kolejność wsiadania.
 4. W autobusach pośpiesznych z miejscami numerowanymi, miejsce wskazane na bilecie przysługuje podróżnemu tylko przy wsiadaniu na przystanku, z którego autobus rozpoczyna jazdę. Wsiadając na przystanku pośrednim, podróżny może zająć swoje miejsce oznaczone numerem na bilecie, jeżeli nie zostało ono jeszcze zajęte przez innego podróżnego i o ile w autobusie są nadal wolne miejsca.
 5. Podróżny zajmujący miejsce oznaczone napisem „dla inwalidy” lub „dla osoby z dzieckiem na rękę”, winien je zwolnić dla osoby uprawnionej. Nie dotyczy to pasażerów autobusów pośpiesznych, którzy posiadają bilety z wyznaczonymi numerami miejsc.
 6. W czasie jazdy podróżny powinien zachować rozwagę i ostrożność, a w szczególności nie powinien otwierać drzwi, wyrzucać przez okno jakichkolwiek przedmiotów oraz wskakiwać i wyskakiwać z autobusu będącego w ruchu.
 7. Podróżnemu nie wolno zachowywać się w autobusie w sposób utrudniający pracę kierowcy, organom kontroli i uciążliwy dla współpodróżnych.
 8. We wszystkich autobusach komunikacji publicznej obowiązuje ustawowy zakaz palenia tytoniu przez podróżnych i obsługę.
 9. Zabrania się chodzenia po placu manewrowym na terenie dworca autobusowego, poza miejscami do tego wyznaczonymi
 10. Zabrania się spożywania alkoholu na terenie dworca autobusowego.

§ 15

1. Przewoźnik nie dopuszcza do przewozu i ma prawo – korzystając w razie potrzeby z pomocy organów porządkowych – usunąć z autobusu lub z obiektu dworcowego, osoby:

nie posiadające biletu na przejazd,

1. odmawiające uiszczenia należności za przejazd autobusem,
2. nie przestrzegające pomimo upomnienia obowiązujących przepisów i nie podporządkowujące się wskazówkom personelu przewoźnika,
3. nietrzeźwe, zakłócające spokój i wywołujące swym zachowaniem zgorzenie publiczne,
4. znajdujące się w stanie, który z różnych względów może być uciążliwy lub niebezpieczny dla otoczenia,
5. mogące zabrudzić inne osoby oraz zanieczyścić wnętrze autobusu lub pomieszczenia dworcowe,
6. nie spełniające warunków granicznej odprawy celno – paszportowej w autobusach obsługujących regularną komunikację międzynarodową.

2. Osobom wymienionym w ust.1, pkt 2 – 6, przysługuje zwrot należności stosowny do niewykorzystanego z ich winy świadczenia przewozowego, po potrąceniu części należności tytułem odstępnego.

3. Obsługa autobusu ma prawo odmówić zabrania do przewozu większej ilości osób niż wynosi liczba miejsc określona w dowodzie rejestracyjnym pojazdu.

4. Jeżeli ze względu na brak miejsc w autobusie nie można przyjąć do przewozu więcej osób, kierowca jest obowiązany umieścić za szybą czołową pojazdu tablicę informującą o tym podróżnych oczekujących na przystankach.

§ 16

1. Za całkowite lub częściowo niewykorzystany bilet na przejazd jednorazowy przewoźnik obowiązany jest zwrócić stosowną kwotę należności pod warunkiem, że podróżny dokona zwrotu lub uzyska poświadczenie niewykorzystania biletu przed upływem terminu jego ważności.
2. Nie wymagają poświadczenia bilety całkowicie niewykorzystane, zwrócone w kasie przewoźnika najpóźniej w przeddzień daty ważności biletu.
3. Podstawą do obliczenia zwracanej należności jest cena niewykorzystanego biletu, zwróconego:
 1. bezpośrednio w kasie nabycia, co najmniej na 15 minut przed rozpoczęciem przejazdu /należność zwraca kasa biletowa/,
 2. w trybie reklamacji złożonej na piśmie najpóźniej w terminie 30 dni od daty ważności biletu, po uprzednim poświadczeniu jego niewykorzystania / należność zwraca przewoźnik obsługujący dany kurs/,
4. Poświadczenia o niewykorzystaniu biletu dokonuje:
 1. przed rozpoczęciem przejazdu u dyżurnego ruchu,
 2. po rozpoczęciu przejazdu u kierowcy – konduktora,
5. Bilet poświadczony jako niewykorzystany uprawnia podróżnego wyłącznie do ubiegania się o zwrot zapłaconej należności, nie przedłuża się ważności tego biletu na przejazd w późniejszym terminie, a podróżny powinien wykupić nowy bilet.
6. Należność za częściowo niewykorzystane bilety zwraca się wyłącznie na podstawie reklamacji, obsługa autobusu nie jest uprawniona do zwrotu pieniędzy.
7. Do obliczenia zwracanej należności przyjmuje się:
 1. za bilety na przejazd jednorazowy:

a. w razie całkowitego niewykorzystania biletu – zapłaconą należność,

b. w razie częściowego niewykorzystania biletu – różnicę między zapłaconą

należnością, a należnością przypadającą za wykonanie świadczenie,

1. za bilety miesięczne i okresowe miesięczne :

a. zapłaconą należność za bilet zwrócony przed pierwszym dniem terminu jego ważności – kasa konduktorska,

b. należność proporcjonalną do liczby niewykorzystanych przejazdów, o ile bilet został zwrócony w okresie jego ważności, w trybie pisemnej reklamacji.

1. za bilety na przejazdy dwutygodniowe:

a. zapłaconą należność za bilet zwrócony przed pierwszym dniem terminu jego ważności – kasa konдукtorska,

b. należność proporcjonalną do liczby niewykorzystanych przejazdów, o ile bilet został zwrócony w okresie jego ważności, w trybie pisemnej reklamacji

1. Nie przysługuje zwrot należności za bilety niewykorzystane z przyczyn zawinionych przez podróżnego, zwracane po terminie ich ważności lub po odjeździe autobusu, w którym winny być wykorzystane, chyba że podróżny uzyskał wcześniej poświadczenie niewykorzystania biletu, lub udokumentował, że nie mógł go wykorzystać z powodu choroby albo innych ważnych przyczyn, całkowicie od niego niezależnych.
2. Od zwracanych należności określonych w ust. 2 i 7 pkt 1,2 przewoźnik potrąca 10 % odstępnego.
3. Od zwracanych należności określonych w ust. 7 pkt 3 przewoźnik potrąca 20 % odstępnego.
4. Nie stosuje się potrącenia odstępnego i zwraca podróżnemu całą należność zapłaconą za przejazd, jeżeli odstąpił on od umowy przewozu z przyczyn występujących po stronie przewoźnika – /np. przerwy w ruchu i utraty połączenia na skutek awarii autobusu, albo odwołania bądź opóźnienia kursu przewidzianego w rozkładzie jazdy/ i nie skorzystał z przejazdu zastępczego.
5. Przepis ust. 10 nie ma zastosowania do przejazdów odbywanych na podstawie biletów na przejazd wielokrotny.

§ 17

1. Podróżny, u którego organ kontrolny przewoźnika ujawnił brak ważnego biletu na przejazd, lub na przewóz rzeczy i bagażu podlegającego opłacie, a także podróżny nie mogący udokumentować uprawnień do przejazdu bezpłatnego lub ulgowego, obowiązany jest do uiszczenia należności przewozowych oraz opłaty dodatkowej.

2. Opłatę, o której mowa w ust. 1 stosuje się również w przypadku stwierdzenia, że podróżny zabrał do autobusu rzeczy wyłączone z przewozu lub spowodował bez uzasadnionej przyczyny zatrzymanie, opóźnienie, albo zmianę trasy przejazdu autobusu.

1. Należność przewozową za drogę, którą podróżny przebył bez biletu pobiera się wg taryfy normalnej, nie uwzględniając ewentualnych uprawnień do ulgi. Jeżeli miejsca rozpoczęcia przejazdu nie można ustalić, należność tę oblicza się za całą drogę przebytą przez autobus.
2. Podróżny, który odmawia uiszczenia należności za dalszą część drogi może na najbliższym przystanku zostać usunięty z autobusu.
3. Podróżny, który nie może uiścić opłaty dodatkowej podczas kontroli w autobusie, może kontynuować podróż tylko wówczas gdy wylegitymuje się dokumentem

tożsamości i podpisze zobowiązanie /nakaz płatniczy / do zapłaty należnej kwoty w terminie 7 dni od daty przyjęcia wezwania.

4. Należność nie uiszczona w terminie podanym w ust. 5 podlega przymusowemu ściągnięciu, wraz z kosztami dodatkowego postępowania.
5. Za brak /zapomnienie / biletu miesięcznego w czasie kontroli, pobiera się opłatę manipulacyjną w wysokości 5 – krotnej ceny najtańszego biletu w komunikacji zwykłej (międzymiastowej).
6. Ujawnione u podróżnych bilety sfalszowane i podrobione zatrzymuje się i przekazuje z odpowiednim doniesieniem organom Policji. Osobę posługującą się takim biletem, lub dokumentem traktuje się jako jadącą bez ważnego biletu.
7. Bilet miesięczny jest nieważny:
 - a. ogólnodostępny – bez dowodu tożsamości,
 - b. szkolny – bez legitymacji szkolnej.

Rozdział IV

Przewóz rzeczy podróżnego

§ 18

Rzeczy przewożone przez podróżnego może on zabrać ze sobą do wnętrza autobusu, albo oddać do przewozu w oddzielnym schowku bagażowym.

§ 19

1. Rzeczy dopuszczone do przewozu, w zależności od ich rozmiarów, ilości i sposobu rozmieszczenia, mogą być przewożone bezpłatnie lub za opłatą przewidzianą w taryfie
2. Podróżny ma prawo przewieźć bezpłatnie bagaż podręczny trzymany przez podróżnego na kolanach lub dla rozmieszczenia, którego podróżny może rozporządzać tylko przestrzenią nad i pod miejscem, które zajmuje.
3. Podróżny inwalida poruszający się przy pomocy wózka inwalidzkiego, ma prawo przewieźć ten wózek bezpłatnie.
4. Za każdą sztukę rzeczy przewożonych wewnątrz autobusu, a nie rozmieszczonych w sposób określony w ust. 2 oraz więcej niż jedną sztukę bagażu umieszczoną podczas przewozu w schowku bagażowym autobusu, pobiera się opłatę, której wysokość podaje taryfa stosowana przez przewoźnika. Na rzeczy przewożone za opłatą wydaje się podróżnemu bilet bagażowy.
5. Za przewóz psa / bez względu na jego wielkość/ pobiera się opłatę jak za jedną sztukę rzeczy. Pies musi być trzymany na smyczy i mieć założony kaganiec, a jego opiekun winien okazać przy wsiadaniu do autobusu ważne świadectwo szczepienia psa.
6. Dopuszcza się przewóz w autobusie bez opłaty małych zwierząt pokojowych i ptaków, jeżeli nie są uciążliwe z powodu woni lub hałasu i są zabezpieczone przed wyrządzeniem przez nie szkody.
7. W autobusie nie wolno przewozić:

1. przedmiotów mogących wyrządzić szkodę podróżnym, lub mieniu przewoźnika i utrudniających warunki odbywania podróży,
 2. rzeczy, których przewóz jest zabroniony na podstawie odrębnych przepisów administracyjnych, celnych i sanitarno – porządkowych, w tym: materiałów cuchnących, zapalnych, łatwopalnych, wybuchowych, żrących, trujących, radioaktywnych i innych niebezpiecznych,
 3. nabitej broni palnej /zakaz nie dotyczy tych osób, które są uprawnione do jej noszenia ze względu na pełnione funkcje/,
 4. przedmiotów wzbudzających odrazę,
 5. żywych zwierząt z wyjątkiem przewidzianych w ust. 5 i 6.
-
1. W razie uzasadnionego podejrzenia, że bagaż podróżnego zawiera rzeczy, których przewozić nie wolno /ust.7/, przewoźnik ma prawo sprawdzić w obecności podróżnego zawartość tego bagażu, a w razie potwierdzenia się podejrzeń – odmówić zabrania go do przewozu .
 2. Jeżeli nie można ustalić właściciela bagażu podlegającego sprawdzeniu /ust.8/, przewoźnik dokonuje tej czynności przy udziale dwóch postronnych świadków i postępuje z zakwestionowanymi przedmiotami w sposób określony przepisami o rzeczach znalezionych.
 3. Po zakończonym przewozie obsługa autobusu wydaje podróżnym rzeczy przewożone w schowku bagażowym.
 4. Sposób postępowania z rzeczami nieodebranymi przez podróżnego po zakończeniu przewozu, określają przepisy o rzeczach znalezionych.

Rozdział V

Grupowe przewozy osób w komunikacji zamkniętej / najem autobusu/

§ 20

1. Zamówienie na grupowy przewóz osób autobusem powinno być złożone przez organizatora przewozu w formie pisemnej.
2. Treść zamówienia powinna obejmować; nazwę albo imię i nazwisko oraz adres organizatora przewozu, a także dane potrzebne do ustalenia warunków przewozu i obliczenia należności za usługę.
3. Umowę przewozu uważa się za zawartą z chwilą uzgodnienia przez strony istotnych dla jej realizacji postanowień, a w szczególności:
 1. rodzaju i wymaganej pojemności autobusu,
 2. czasu i miejsca podstawienia pojazdu,
 3. przewidywanego czasu trwania usługi,
 4. przebiegu trasy i punktu docelowego przewozu,
 5. wysokość lub sposobu wyliczenia należności oraz terminu i sposobu jej uregulowania przez organizatora przewozu.
 6. innych kwestii, które strony uznają za istotne.

§ 21

1. W razie odstąpienia przez organizatora od umowy przewozu później, niż w dniu poprzedzającym wykonanie usługi, przewoźnikowi przysługuje odszkodowanie w wysokości 10 % należności określonej w umowie. Odszkodowanie w tej samej wysokości przysługuje najemcy, w razie odstąpienia od umowy po takim terminie przez przewoźnika.
2. Jeżeli przewoźnik nie może podstawić autobusu o umówionym rodzaju i pojemności, winien niezwłocznie poinformować organizatora, jaki pojazd może być podstawiony zastępczo.
3. W przypadku podstawienia autobusu zastępczego przewoźnik nie może żądać od organizatora opłaty wyższej, niż za podstawienie pojazdu zamówionego, chyba że strony umówią się inaczej.

§ 22

1. Kierowca obsługujący autobus obowiązany jest podczas przewozu stosować się do dyspozycji organizatora związanych z realizacją usługi.
2. Jeżeli nie stoją temu na przeszkodzie względy eksploatacyjne i nie zagraża to bezpieczeństwu przewozu, obsługa autobusu może wykonywać dodatkowe dyspozycje i zlecenia organizatora, za które przysługuje przewoźnikowi dodatkowa zapłata.

§ 23

Organizator przewozu zobowiązany jest do nadzoru nad przestrzeganiem przez uczestników przewozu obowiązujących przepisów porządkowych, najemca i uczestnik przewozu ponoszą solidarną odpowiedzialność za szkody wyrządzone w mieniu przewoźnika, chyba, że strony umówią się inaczej.